

Bijlage VMBO-KB
2019

tijdvak 1

Turks CSE KB

Tekstboekje

Evcil Hayvan Almadan Önce

Ev hayvanları, her yaşta insan için 'çok kıymetli bir dostluk' ve 'koşulsuz sevgi' anlamına gelmektedir. Yoğun bir günün ardından bizi sevgiyle karşılayan bir ev hayvanımız varsa, onunla geçireceğimiz zaman bizler için büyük bir mutluluk kaynağıdır. Onlarla yaşamımızı paylaşırız fakat onlardan bir karşılık beklemeyiz. Ancak bir ev hayvanı edinmek istiyorsak unutmamız gereken noktalar vardır:

(1) -----

Birçok insan ev hayvanı istediğini düşünür. Ancak bir süre sonra kişi ya ilgisini yitirir ya da hayvanının sorumluluğu kişiye ağır gelmeye başlar. Sonra, bir de bakmışsınız ki hayvanlar sokağa atılmış. Sokağa salınan ev hayvanları özellikle kedi ve köpeklerdir. Birçok ülkede faaliyet gösteren hayvan dernekleri, binlerce ev hayvanını toplayarak barınaklarda bakım vermeye çalışmaktadırlar.

(2) -----

Bütün ev hayvanlarının bakıma ihtiyaçları vardır. Düzenli olarak yemek ve sularının verilmesi, kendisinin ve yaşam alanlarının temizliği, tuvalet ve dolaşma ihtiyacının karşılanması, periyodik sağlık kontrollerinin ve aşılarının yaptırılması bunların en başında gelmektedir. Çalışıyor olmak, tatilde olmak, hatta hasta olmak bu durumu değiştirmez. Eğer çok fazla zaman ayırmadan evcil bir hayvan beslemek isteniyorsa süs balığı tercih edilebilir. Birçok ev hayvanı evde beslenebilir. Ancak kedi, köpek, tavşan beslemek için bir bahçemizin olması en uygundur.

(3) -----

Küçük hayvanların bakımı daha ucuz olmakla beraber, yemi ya da maması belli bir maliyet gerektirir. Zamanı geldiğinde aşılarını yaptırmanız, hastalandığı zaman veterinerine götürmeniz gerekecektir. Bunlar da bütçenize ek masraf demektir.

(4) -----

Evde hayvan sevmeyen ya da hayvan kılına veya tüyüne alerjisi olan bir aile bireyi varsa onu evde istemeyecektir. Ev hayvanı evde kalsa bile sevilmediğini hissederek mutsuz olacaktır. Eğer ailemize bir hayvan dahil etmeyi istiyorsak çok iyi düşünmeli, onunla hayatımızı ve sevgimizi paylaşmaya hazır mıyız; bundan emin olmalıyız.

(5) -----

İnsanların ev hayvanlarını ne kadar zaman önce beslemeye başladıkları bilinmemekle birlikte İsrail'in kuzeyinde, tahmini 12 bin yıl öncesine dayanan bir mezar bulunmuştur. Mezarda bir insanla bir köpeğin kalıntıları vardır ve insanın eli köpeğin boynunu tutmaktadır. Mısır firavunlarının da kedi ve köpek besledikleri bilinmektedir. Ayrıca, duvar resimlerinde ve papirüslerde evcil hayvan figürleri yer almaktadır.

bron: bilgiustam.com

Fıkralar

Harçlık

Okula yeni başlayan Emre'ye teyzesi harçlık verir. Emre hiçbir şey söylemeden parayı cebine atınca, annesi:

- Oğlum, teyzen sana para verdi. Ona bir şey demeyecek misin? Hani baban bana para verince ben ne diyordum?

Emre suratını asarak:

- Hepsi bu kadar mı?

En Büyük Elma

Mert arkadaşına nasıl kibar olunacağını anlatıyordu:

- Diyelim ki elma dolu bir poşet var. Ben sana elmalardan hangisini istediğini sorsam sen ne diyeceksin?
- En büyüğü derim, ne diyeceğim.

Mert kaşlarını çattı:

- Olmadı. Kibar olmak için en küçüğünü isteyeceksin.

Arkadaşı 5 bulundu:

- İyi de kibar olacağım diye yalancı olmam doğru mu?

Matematik Finali

Dört üniversite öğrencisi, uyanamadıkları için matematik finaline geç kalırlar ve okula gidince hocaya arabalarının lastiğinin patladığını söylerler. Hoca ilk başta inanmaz ama öğrencilerinin yalvarmalarına dayanamayarak, onları üç gün sonra sınav yapacağını söyler. Sınav günü gelince hoca, bu dört öğrenciyi boş bir salonun ayrı ayrı köşelerine oturtur. Sınav geçme sistemi şöyledir: 100 üzerinden 50 puan alan herkes sınavı geçebilir. Hocanın hazırladığı sınavda ise ön sayfada 10'ar puanlık dört tane basit matematik sorusu vardır. Bunları kolayca çözerler. Arka sayfada ise 60 puanlık bir soru vardır: "Hangi lastik patladı?"

bron: fıkralarim.com

Mucize Ürün

(1) İstanbul - İzmir arasındaki otoyol projesi kapsamında kamulaştırılan bir araziden sökülen 800 ve 1200 yaşlarındaki iki zeytin ağacı, odun olarak satılmak istenmişti. Daha sonra ise ağaçlar kurtarılarak Antalya Vakıf Zeytinliği'ne dikilmiştir.

(2) Manisa'da sökülen ağaçlar, odun olarak satılmak istenirken Antalya Ticaret Borsası'nın girişimiyle şehre getirildi ve vakıf zeytinliğine dikildi. Yirmi bin zeytin ağacının bulunduğu vakıf arazisinde bu iki ağaca özel ilgi gösterildi ve önce ağaçların dalları yeniden çıkmaya başladı. İki yıl sonra da beşer kilo zeytin verecek verime eriştiler.

(3) Ağaçların yeniden toprakla buluştuğunu Kepez Belediye Başkanı Hakan Tütüncü Twitter hesabından duyurmuştu.

Kamulaştırılan arazilerdeki ağaçlar sökülerek odun olarak satılıyor.

(4) Doğan Haber Ajansı'nda yer alan habere göre; otoyol projesi nedeniyle Akhisar'da kamulaştırılan arazideki zeytin ağaçlarının sökülüp, odun olarak satıldığını belirten Zeytinpark A.Ş. Genel Müdürü Vahdet Narin, bu iki ağacı odun olmaktan kurtardıklarını söyledi. Birçok kamu kurumu, belediye ve firmanın kamulaştırılan alandaki zeytin ağaçlarını kendi bahçelerine naklettiğini anlatan Narin, şöyle dedi: "Biz ikisini kurtardık. İyi bir şeye vesile olduğumuzu düşünüyorum. Orman Mühendisleri Derneği'nin ölçümlerine göre ağaçlardan biri sekiz yüz, diğeri bin iki yüz yaşında. Birinci aşama olarak toprağa uyumları söz konusuydu. Toprağa uyum sağlandı. Bu sene bir miktar zeytin de verdi. Sekiz yüz ve bin iki yüz yaşındaki iki ağaçtan zeytin yemek oldukça sevindirici. İyi bir şey yaptığımızı düşünüyorum."

(5) Narin, iki ağacın ikinci yılda ürün vermesini mucize olarak nitelendirirken sözlerini şöyle sürdürdü: "Bu durum çok keyif verici. Antalya bölgesinde bu kadar uzun yıllık zeytin ağacı çok fazla yok. Bazı dostlarımız bize neden iki ağacı buraya getirdiğimizi ya da bu kadar nakliye ya da benzeri şeylerle uğraştığımızı soruyor. 8 biz bu ağaçları zeytin için getirmediğimiz. Bu ağaçlardan zeytin elde etmek keyifli bir şey ama asıl sekiz yüz yıllık tarihi yaşatmış olmaktan memnuniyet duyuyoruz. İnsanlar sekiz yüz yıllık tarihte bu ağacın birçok şeye tanıklık yaptığını düşünüp, keyif alıyorlar. Birçok kişi bu ağaçları görmek için geliyor, ziyaretçi sayımızda artış oldu. Bin iki yüz yaşındaki bir ağaca dokunmak insana farklı bir haz veriyor."

bron: onedio.com

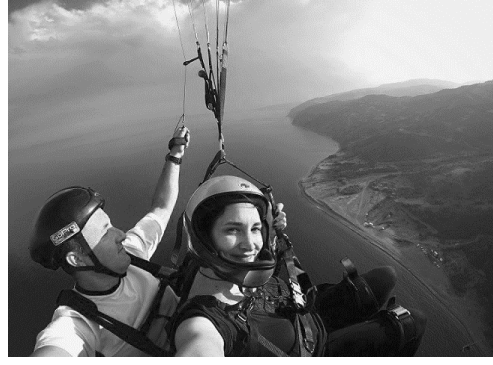
Uçmaktadere'de Uçmak

Tekirdağ Yamaç Paraşütü

Üniversite yıllarımda yaz tatillerimin çoğunu Fethiye Kelebekler Vadisi'nde geçirmiş biri olarak ekonomik şartlar nedeniyle Babadağ'dan Ölüdeniz'e yamaç paraşütü yapmak nasip olmadıydı.

Arkadaşlarla her gidişimizde "Bu sefer kesin atlayacağız!" derdik. Ama EURO

cinsinden fiyatları duyduğumuzda o zaman uzaya çıkmakla aynı maliyet gibi gelirdi bu bize. Yıllar geçtikçe de yolumuz Fethiye'ye düşmez oldu, yamaç paraşütü hayali öyle kursakta kaldı durdu. Ta ki, Tekirdağ Yamaç Paraşütü fırsatı olduğunu duyana kadar.

Tandem Yamaç Paraşütü İçin Gerekli Şartlar:

- * 2 gram cesaret
- * 100 gram rüzgar
- * 1 adet uçuş kulübü
- * 1'er adet kalkış ve iniş pisti
- * 1 uzman pilot
- * 1 paraşüt
- * zevkinize bağlı spor kıyafetler

Tandem: Sizin hiçbir teknik bilgi edinmenize gerek kalmadan, tamamen pilotun yönlendirdiği, özel ekipmanlarla pilota bağlanarak yaptığınız ikili uçuşa denir. Size sadece azıcık koşmak, sonra oturup manzaranın keyfini çıkarmak kalır.

Cesaret: Yamaç paraşütünün sandığınız gibi yükseklik korkusuyla alakası yok bence. Zambiya'da 100 m yükseklikteki uçurumun kenarına gelince soğuk terler atmaya başlamış, atlayış yapmaktan vazgeçmiştim. Tandem paraşütte ise yamaçtan koşup 625 m yüksekliğe bırakıverdim kendimi. Kuş gibi süzölmeye başlayınca aşağıdaki manzarayı seyre doyamadım. Hatta hocayla da konuştuk, adam dördüncü kattaki evinin balkonundan aşağı bakamıyormuş.

Hava şartları: 12 ay yapılabilen bu spor için en önemli unsur rüzgar. Rüzgar varsa uçuş var, yoksa yok. Pilotlar resmen rüzgar duasına çıkıyorlar. Rüzgarın hangi yönden estiği bile çok önemli. Yağmur yağınca da uçulabiliyor aslında ama ekipman ıslanınca zarar görmesin diye tercih etmiyorlar (ki bizim başımıza geldi, ilk uçuş denemesi iptal oldu).

Uçuş Kulübü: Çeşitli uçuş okulları var. Okulları denetleyen, sertifikalandıran ya da standartlaştıran bir kurum yok. Biz Trakya Kalkınma Ajansı'nın organizasyonu ile TEKİRDAĞ YAMAÇ PARAŞÜTÜ kulübü Teyak ile uçuş yaptık.

Pist: Tekirdağ Uçmakdere'de 260 m ve 625 m'de olmak üzere 3 ayrı kalkış pisti var. Pist dediysem de az eğimli, az otlu yamaç işte. İniş için de deniz kıyısında az çakıllı plaja iniyorsunuz. Teyak'ın ufak bir tesisi var, elzem ihtiyaçlarınızı karşılayabiliyorsunuz. Ayrıca koya çadır atmak serbest.

Paraşüt: Teknik hiçbir bilgiye sahip değilim, tandem yapacaksanız sizin de bilmeniz gerekmiyor. Rengarenk paraşütleri, bağlamaları falan hepsini onlar hallediyor zaten.

Kıyafet: Atlayış sırasında otların üstünden koştuğunuz için uzun paçalı pantolon ve kapalı spor ayakkabı tercih edebilirsiniz. Ben tamamen bilinçsizce sandalet giydim gittim, bir şey olmadı. Yukarısı az rüzgarlı, 10 dakikalık uçuş heyecanlı geçtiği için ben üşümedim.

Ücretler: Fikir vermesi açısından hangi pistten atlayacağınıza bağlı olarak fiyatlar yaklaşık 100-150TL arasında. Pilotlar Go Pro kamera ile çekimlerinizi yapıp, CD'ye basıp veriyorlar. Bu hizmet fiyata dahil. Kendi kameranızı ya da cep telefonunuzu yukarı çıkarmanız güvenlik sebebiyle yasak.

Limitler: Kalp ve dolaşım rahatsızlığı olmayan, 5-15 m koşabilecek fiziksel yeterliliğe sahip, 35-100 kg arasındaki herkes tandem uçabilir. Yaş üst limiti yok; 60 yaşındaki sırt çantalı Gezgin Denizkızı ablamız da bizle birlikte atladı.

Ulaşım: Maalesef sıkıntılı; Uçmakdere'ye köy minibüsü bile yokmuş. Kendi aracınız varsa; Tekirdağ merkezden, 260 metrelik atlayış pistine az virajlı asfalt yoldan 30 dakikada gidebiliyorsunuz. Arabayı oraya park edebilirsiniz. Kendi aracınız yoksa; Tekirdağ'a otobüsle gelip, uçuş kulübünün aracı ile sabah şehir merkezinde buluşup, onlar akşam merkeze dönene kadar plajda takılabilirsiniz. Kişi başı 10TL. Kendi aracınızla gitseniz bile plajdan dağın tepesindeki kalkış pistine stabilize yol kısmını Teyak'ın arazi aracı ile ücretsiz çıkıyorsunuz.

Herkese iyi gezmeler, tozmalar!

Burcu Canbulat

bron: gezitozu.com

Hayali, Büyüyünce 'Hayalî'¹⁾ Olmak

(1) Küçük yaşlarda merak sardığı baba mesleği gölge oyununun inceliklerini öğrenen lise üçüncü sınıf öğrencisi 16 yaşındaki Şevval Veral'in tek isteği kendisini geliştirerek bir gün 'hayalî' olmak. Kağıthane Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde okuluna devam eden Veral, yaşlılarının çoğu, zamanını tablet ve akıllı telefonlarla geçirirken kendisini geleneksel Türk gölge oyununa adadı. Babası usta sanatçı Suat Veral ile Türkiye'nin ilk kadın gölge oyunu sanatçısı Merve İlken'in izinden giden Şevval Veral'in büyüdüğünde tek hayali, iyi bir gölge oyunu ustası olmak.

(2) Geleneksel Türk gölge oyunu sanatında iyi bir noktaya gelmek için 5 yıldır Merve İlken ile birlikte çalışmalarını sürdüren Şevval Veral, İlken'den karakter çizimi, konuşma ve diyalog dersleri alıyor. Türk gölge oyunuyla çok küçük yaşlarda tanışan 16 yaşındaki Şevval Veral, AA muhabirine, gölge oyununun zevkle yapılan bir meslek olduğunu, beyaz perdedeki karakterleri insanlara yansıtmaktan büyük keyif aldığını anlattı. Veral, özellikle çocukların gölge oyunu karakterlerini gördüklerinde gülmelerinden mutlu olduğunu dile getirdi.

(3) Gölge oyunu çalışmalarını, ustası Merve İlken ile yürüttüklerini belirten Veral, "Ustam bana ilk önce çizim dersi verdi; yani bir karakterin nasıl çizileceğini, derinin nasıl işleneceğini, nasıl boyanacağını öğretti. Aynı zamanda konuşma ve diyalogların nasıl olması gerektiğini anlatıyor. Karagöz ve Hacivat'ın nasıl oynatılacağını, sopalarının nasıl takılacağını gösteriyor. Bu eğitimi yaklaşık 5 yıldır alıyorum." dedi.

(4) İlk gösterisini, ustası İlken ile birlikte 14 Haziran'da Kağıthane'de gerçekleştirdiğini ifade eden Veral, "Perdenin arkasındayken heyecanlanıyorum. Oyun bitince, izleyicilerle konuşmak, onların beğenilerini duymak çok güzel. Bu yaşta bu mesleğe başladığım için de gurur duyuyorum, yaşlılarıma da örnek olduğumu düşünüyorum." diye konuştu. Hedefinin bu meslekte ilerlemek, gölge oyununu tanıtmak olduğunu dile getiren Veral, babası ve ustası ile gölge oyununu yaşatmak için Karagöz Okulu kurmayı hedeflediklerini de aktardı. Şu an için önceliğinin okulu olduğunu belirten Veral, "Ama aklımda hayalî olmak, sanatçı olmak var." dedi.

(5) Karagöz Ustası Veral da geleneksel Türk gölge oyununun cefasını çeken bir usta olarak, kızının kendi yolunda ilerlemesinin mutluluğunu yaşadığını dile getirdi. Yıllardır, gençlerin de geleneksel Türk gölge oyununu öğrenmeleri yönünde çaba sarf ettiğini anlatan Veral, şöyle konuştu: "Kızımın bu geleneksel sanatta benim yolumda ilerlemesi çok önemli. Toplumsal değerleri geçmişte atalarımız üretmiş, kuşaklar içinde bir şekilde birilerine aktarmışlar. Birçok şeyin çabuk tüketildiği günümüzde Şevval'in bu sanata yönelmesi çok önemli. Geçmişteki koşullar kız çocukları ve kadınlar için uygun olmayabiliyordu ama Şevval ve Merve günümüzde kadınların gücünün ne kadar büyük olduğunu, yapamayacakları hiçbir şeyin olmadığını ortaya koydu."

(6) Veral, çevresinde de gölge oyununa ilginin arttığını gözlemlediğini belirterek, "Bu kültür hep birlikte yaşatılmalı, varlığını öyle hissettirmeli. Beyaz perdenin arkasında hissettiğim ve yaşadığım şeyleri ortaya koydum. Bunun övgülerini de, sevgilerini de fazlasıyla almaya başladım. Gittiğimiz her yerde hedef kitlemiz çocuklar ve gençler. Çünkü yeni nesil gölge oyununu tanımıyor. Bu yüzden çocuklar ve gençler benim hedefimdi." ifadelerini kullandı.

(7) Gölge sanatının, perdenin yansıyan tarafında bir ulusu, toplumu ve bir değeri yansıttığını dile getiren Veral, sözlerini şöyle tamamladı: "Hacivat ve Karagöz her ne kadar birbiriyle didişiyor gibi gözükse de her oyunun sonunda toplumsal barışı simgeler. Karagöz ve Hacivat da olduğu gibi perdeden halka yansıyor. Onun için Şevval ve gençler, bu sanatın yaşatılması noktasında önemli bir çığır açacaklardır. Karagöz Okulu'nun ve Karagöz Müzesi'nin kurulması da bir gereksinimdir."

bron: haberler.com

noot 1 hayalî: schimmenspeler

Kadın İtfaiyeciler

(1) Zor bir meslek itfaiyecilik... Hem fiziksel hem de duygusal olarak güçlü olmak gerekiyor. Mesleğin zorluğunun yanı sıra erkek egemen bir ortamda bu mesleği başarıyla yapan, İzmir İtfaiyesi'nin altı kadın itfaiyecisi ile keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik. İzmir İtfaiyesi bünyesinde görev yapan Devrim Özdemir, Pınar Sunar, Hülya Doğan, Pelin Parlak, Şerife Güzel ve Aycan Piştöf itfaiye bünyesinde olmaktan çok mutlu olan kadınlar. Kimi yazı işlerinde kimi yangın biriminde bu mesleğe gönül vermişler. Açıkçası onlarla tanışincaya kadar bakımsız ve erkek tavırlı kadınlar olduklarını düşünmüştük ama bu düşünce anında yıkıldı. Oldukça bakımlılar ve erkeksi olmadan da mesleğin gereğini yerine getirebiliyorlar.

(2) Röportaja hazırlanırken aklıma gelen ilk soru "Bir kadın neden itfaiyeci olmak ister?" oldu ve tabi ki ilk sorduğum soru da. Çoğu iş arama sürecinde belediyenin ilanına denk gelerek şansını denemiş; mülakatları geçip teşkilata katılınca Toros Eğitim Merkezi'nde eğitimlerini tamamlamış. Sekiz yıldır itfaiyede görev yapan Devrim Özdemir, İzmir İtfaiyesi'nde görev yapan ilk kadın itfaiyecilerden biri. Göreve başladığı ilk günleri şöyle anlatıyor: "Göreve ilk başladığımızda teşkilattaki arkadaşların bizim varlığımıza alışması çok zor oldu. Ailem de gece nöbete kalıyor olmamdan rahatsız oluyordu. Ancak zamanla biz de onlar da bu duruma alıştık". Her biri şu an yaptığı mesleği çok seviyor ve bu mesleği bırakmak istemiyor. İnsan hayatına dokunmak, birinin canını veya malını kurtarmak onları bu mesleğe bağlamaya yetiyor.

(3) İzmir İtfaiye Daire Başkanlığı'nda söyleşiyi gerçekleştirmek üzere sessiz sakin bir yer aradık ve soluğu kızlar yatakhaneinde bulduk. Demir yataklar, dolaplar her ne kadar standart olsa da kadınların varlığı odaya yansımış. Dolapların üzerinde asılı fotoğraflar, komodinin üzerinde duran el kremleri... Kadın nerede olursa olsun dokunduğu yeri güzelleştiriyor ve kendileri de bunun farkında. Teşkilattaki kadın itfaiyeci sayısı arttıkça erkek itfaiyecilerin de tavırları değişmeye başlamış ve özellikle konuşurken kelimelere dikkat eder hale gelmişler. "Bizi kardeşleri gibi benimsediler, tam olarak bir aile ortamında gibi hissediyoruz kendimizi" diyorlar.

(4) İtfaiyede göreve başlamadan önce her itfaiyeci gibi yangına müdahale eğitimi alan bu kadın itfaiyecilere, yangın sırasında ekip arkadaşları tarafından fazla güven duyulmuyor. Erkeklerin fiziksel olarak gücünü kabul etseler de sadece kas gücünün yeterli olmadığına vurgu yapıyorlar. Doğru ya, bu iş kas gücünden daha fazlasını, yani teknik eğitimi gerektiriyor. Bu eğitimi almış kişilerin başarılı operasyonlar geçirmesi kişinin hem tecrübesine hem de yeteneklerine bağlı. Fakat kadın itfaiyecilere karşı "Ne kadar yapabilir ki?" gibi bir yargı söz konusu.

(5) Tertip ve düzen açısından kadının varlığı nasıl belli oluyorsa, bu, olaylara bakış açısında da kendini belli ediyor. Eşi de itfaiyeci olan Pınar Sunar itfaiyecilik anılarını anlatırken bir ayakkabı atölyesindeki yangın olayından bahsediyor. Söndürme tamamlandıktan sonra soğutma işlemi için içeri giren Sunar şunları anlatıyor: "Atölyede binlerce yüksek topuk vardı. Ayakkabılar yanmıştı fakat topuklar olduğu gibi duruyordu. Topukların üzerine basa basa soğutma işlemi tamamladık; o kadar topuklu ayakkabının yanmasına inanılmaz çok üzüldüm." İşte bu kadınların doğasıdır. Ne kadar maskülen bir iş yapsa da bakış açısı feminendir. Ellerinde yangın hortumları ile alevlerle mücadele eden bu kadınlar, üniformalarının ceplerinde ruj taşımaktan, yangına giderken itfaiye aracının aynasından saçını düzeltmekten de geri kalmıyor.

(6) Tüm itfaiyecilerin dile getirdiği ve benim de kesinlikle katıldığım bir nokta var bu meslekle ilgili; itfaiyecilik, toplumun ve devletin gözünde hak ettiği değeri, saygıyı görmüyor. Hem babası hem de eşi itfaiyeci olan Pelin Parlak, çocuğunun da itfaiyeci olmasını istiyor. Ancak o da bu mesleğin hak ettiği saygıyı görmediğini düşünüyor. Parlak, özveri ile çalıştıkları mesleğin zorluklarını şöyle ifade ediyor: "İnsanlar burada tüm gün yattığımızı veya sadece kedi kurtarmaya gittiğimizi düşünüyor. Gün geliyor hiç uyku uyuyamadan, 24 saat görev yapıyoruz. Bazen bir yangını kontrol altına almamız, tüm operasyonu tamamlamamız ve geri dönmemiz saatlerimizi alıyor."

(7) Kadın itfaiyecilerin varlığından habersiz vatandaşlar, onları olay yerinde gördüklerinde oldukça şaşırıyormuş. Kimi yaşlı teyzeler mutlu olup öpüyor kimi vatandaşlar ise şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemiyormuş. Çoğu zaman kasklarını çıkarıncaya kadar onlara 'Abi' diye hitap ediyorlar, kasklarını çıkardıklarında ise özür diliyorlarmış.

bron: volmagazine.com/nulla-dignissim

Senin İçin Fark Etmez

Bir zamanlar her kuruşun hesabını yapan bir adam yaşarmış. Öyle cimriymiş ki bütün mallarını altınla değiştirmiş. Bir çuval altını olunca da gidip bir ağacın dibine gömmüş. Gelgelelim akli hep altınlarındaymış. Onları düşünmekten gözüne uyku girmez olmuş. Yemeden içmeden kesilmiş. Gece gündüz demez, aklına estiği zaman gider, toprağı kazarmış. Sonra altınlarını bir bir sayarmış.

Rastlantı bu ya; oradan geçen biri olanları uzaktan görmüş. Bakmış ki bu iş her gün tekrarlanıyor, durumu hemen anlamış. "Bu adam cimrinin biri" diye düşünmüş. Bir zaman sonra bizim cimri yine toprağı kazmış. Kazmış ama altınlar yerinde yok! Ne yapsın? Başlamış dövünmeye, çırpınmaya.

Uzun zamandır cimriyi gözleyen adam dayanamamış. "Ne var? Ne oldu da böyle ağlıyorsun?" diye sormuş. Cimri cevap vermiş:

– Daha ne olsun? Altınlarım yok olmuş. Hepsi çalınmış!

Olan biteni bilen adam:

– Altının ha varmış ha yokmuş. Harcayıp yemedikten sonra bir taş al, altın yerine onu göm. Senin için hiç fark etmez, demiş.

bron: yazilar.net

Rotterdamlı Beyza İlk Romanını Yazdı

Beyza Öpöz, henüz 17 yaşında, yazmaya olan tutkusu ile bir kitap yazdı. 'Şansımı deneyeyim' düşüncesiyle yayınevine gönderdiği kitabını ve hayata bakış açısını konuştuk. Yaşı küçük ama hayalleri büyük Beyza ile güzel bir sohbet gerçekleştirdik. Keyifle okuyacağınızı umuyoruz.

Seni kısaca tanıyabilir miyiz?

İsmim Beyza, 17 yaşındayım. Rotterdam'da doğdum, aslen Mersinli'yim. Rotterdam Grafisch Lyceum'de Oyun Geliştiricisi bölümünde okuyorum.

Küçüklüğünden beri yazmayı seviyor musun, nasıl başladı bu serüven?

Ablamın bilgisayarında yazmaya başladım, çok küçükken. Aslında sadece onu taklit etmek için yazmaya başladım. O da küçük yaşlarında yazıyordu; ona heveslendim. Sonra yazmayı sevdiğimi fark ettim. Ablamın sitesinde kısa hikayeler yazmaya başladığımda 13 yaşındaydım.

Bu kitabı bitirmen ne kadar zaman aldı?

İki yıl kadar sürdü. Sürekli kitaba çalışmıyordum ve kendim için yazıyordum, yani basılacağını düşünmemiştim o zaman.

Kitaptan bahseder misin bize?

Bir oğlanın çok az görülen bir deri hastalığı var. Bu gerçek bir hastalık. O kadar az görülüyor ki biyoloji öğretmenim bile duymamış. Youtube'da gezinirken bir kızın bu hastalığı olduğunun videosuna rastladım ve ilgimi çekti. Diğer videolarını da izledim ve bu hastalık hakkında internette bilgiler edindim. Sonra aklıma bu konuda kitap yazmak geldi, böylece başladı aslında. Hikayeyi tamamen kendi hayalim üzerine kurguladım.

Kitaptaki hikaye nasıl devam ediyor, bize genel olarak ip uçları verir misin?

Bu hastalığı olan oğlanla okulundan bir başkası dalga geçiyor ama hastalığından habersiz. Bu oğlanın da ailesinde büyük sorunlar var. Bu arada aile, arkadaş problemleri de çıkıyor ortaya.

Yazarken yazı tarzını veya nasıl yazman gerektiğini kendin mi düşündün yoksa internetten veya okuldan mı öğrendin?

Ortaokuldayken yazı etkinliğine katılmıştım, oradan aldığım bilgileri kullandım.

Kitabı yazarken ailenle veya arkadaşlarıyla düşüncelerini paylaştın mı?

Ailem yazdığımı biliyordu ama ne yazdığımı bilmiyordu. Sadece ilk bir bölümünü kuzenime gönderdim, onun dışında kimseyle paylaşmadım çünkü kendime yazıyordum. Öyle gereksinim duymadım.

Kitap bittiğinde ailen nasıl bir tepki gösterdi, bekliyorlar mıydı?

Babam beklemiyordu açıkçası, şaşırdı biraz. Annem, "Biterse bence yayın evine gönderip şansını deneyebilirsin" demişti. Bittikten sonra ne yapacağım konusunda pek fikrim yoktu ve yine annem "gönder" deyince şansımı denedim. Bir hafta sonra yayınevi kitabımı yayımlamak istediklerini söylemek için beni aradı. Telefon geldiğinde çok şaşırdım çünkü yayımlamak isteyeceklerini hiç düşünmemiştim.

Şimdi ne ile meşgulsün? Yeni kitap hazırlığı var mı?

Şimdi okulum ile meşgulüm. Sınıfta arkadaşlarım kitabım olduğunu bildikleri için bana tekliflerle geliyorlar "Bak bu konuda da yazmalısın" diye ve "Yeni kitabın ne zaman çıkacak?" diyorlar. Ara sıra kısa hikayeler yazıyorum ama kitap olacak bir hikaye yazmıyorum şu anda.

Kitabı okuyanlardan, kitap hakkında reaksiyon aldın mı?

Yayınevinin Hollandalı editörü uzun bir reaksiyon yazmış, kendi sitesine de yorum olarak eklemiştir. O kadar çok pozitif şeyler yazmış ki okuduğumda inanmadım. Çok orijinal bir hikaye, karakterler çok inandırıcı ve iyi yerleştirilmiş. Yaşıma göre çok iyi bir hikaye yazdığımı ve ileriye yönelik çok potansiyel gördüğünü belirtmiş.

İlerde kitap yazmaya mı yoğunlaşmak istersin yoksa diplomayı aldığında oyun mu dizayn etmek istersin?

Henüz bilmiyorum ama yazmak bende bir tutku, her zaman kalır bende. Canım sıkıldığı zaman yazıyorum. Otobüste giderken telefonuma yazıyorum mesela. Fantezimi kullanıyorum. Hayal dünyam çok geniş.

İnsanların bu kitap hakkında ne düşüncelerini istersin, kimlerin okumasını istersin?

Aslında herkesin okumasını isterim çünkü insanlar bu hastalığı tanımıyor ve bu sayede hastalığı tanımış olurlar. Çocuklar 16 yaşına kadar ancak yaşayabiliyor, çünkü ölümcül bir hastalık. Doğduğunda derisi çok ince olduğu için sarılmaktan bile acı duyuyorlar. Çok ince, dökülen bir derileri olduğu için, kelebek kanatlarına benzetiliyor, bu yüzden adına 'kelebek çocuklar' da deniyor. Asıl ismi Epidermolysis Bullosa (EB). Ben de bu yüzden kitabımın ismini Kelebek Oğlan (Vlinderjongen) koydum.

Kitap ile hangi mesajı vermek istedin okuyanlara?

Herkes değişebilir. Yeter ki iste ve çabala.

bron: Haber Gazetesi

Oturduğu Yerden 50 Ülkeye Çorap Satıyor

(1) Kahramanmaraş'ta Viccel markası ile çorap üretimi yapan Savana Tekstil AŞ, internet üzerinden kurduğu sistemle 50 ülkeye çorap satıyor. Asıl mesleği maden mühendisliği olan Şahin Önyurt, yıllarca İstanbul'da tekstil boyaları üzerinde çalışmalarını sürdürdü. 10 yıl önce memleketi Kahramanmaraş'a dönüp, iplik ve kumaş üzerinde çalışan Önyurt'un iş hayatı, fabrikasında meydana gelen yangınla değişti.

(2) Ünlü IKEA firmasına kumaş satan Önyurt, iş yerindeki yangınla birlikte faaliyetine son vermek zorunda kaldı. 2 yıl boyunca hiçbir iş yapmayan Önyurt, Kahramanmaraş-Gaziantep karayolu üzerindeki fabrikasında laboratuvar kurarak ar-ge¹⁾ çalışmalarına ağırlık verdi. Bir süre sonra hiç kimsenin kullanmadığı ve sır gibi sakladığı ipliği üretmeyi başaran Önyurt, çok özel dediği bu iplikle çorap üretmeye karar verdi.

(3) Tesise Kimseyi Sokmuyor

Ürettiği ipliğin teknik olarak diğerlerinden çok üstün olduğunu anlatan Önyurt, "Hiç kimsenin şu ana kadar kullanmadığı ipliği kullanıyorum. Ne trikoda ne de dokumada hiç kimse bu ipliği kullanmıyor. Bu ipliği temin etmek zor. Bir kere mukavemeti muazzam oluyor. İkincisi, içinde zerre kadar sentetik yok. İşte burada tekniğimiz devreye giriyor. Benim çorabımı taklit edemezler. Ancak bu tesislere girmeyi başarırlarsa bu olabilir. Çünkü hiç kimseyi işletmeye sokmuyoruz" dedi.

(4) Bir Tek Çorapla İşe Başladı

İpliği test ettikten sonra çorap üretmeye karar verdiklerini anlatan Şahin Önyurt, şunları kaydetti: "Ne yapabiliriz diye çok düşündüm. Bir kere büyük bir yangın sonrası maddi olarak sıkıntıya düşmüştüm. Sonra bu özel iplikten çorap yapmaya karar verdim. Test aşaması başarılı olunca 'önce bu çoraba bir isim bulalım' dedik ve adını da *Viccel* koyduk. Hiçbir anlamı yok. Çocuklarımla beraber karar verdik. Sonra bir internet sitesi

oluşturduk. Ardından dünyanın her yerine para almadan çorap göndermeye başladık. Sanal âlemde çorabın adını duyurduk. Modada yetkin insanlar var. Bu insanların siteleri var. Bu adamlar ne derse millet ona inanıyor ve ona göre alışveriş yapıyorlar. Bir yıl bedava çorap dağıttık. Böyle yayıldı. Çok çaba gösterdik. Moda ile uğraşan herkese çorabımızı bizzat gönderdik ve özelliklerini anlatmaya çalıştık. İnternet üzerinden isteyen herkese bedava çorap gönderdik. Çünkü çorabımıza güveniyorduk. Çorap ayağını sarıyor. Çok fayda sağlıyor ve ayak iltihabı yapmıyor. Bakteri üremesi olmuyor. Ayrıca dünyada hiç kimsenin kullanmadığı bir boya kullanıyoruz."

(5) En Ucuz Çorap 11 Dolar

Belirli bir süre sonra Viccel marka çoraplarının büyük talep görmeye başladığını kaydeden Şahin Önyurt, sözlerini şöyle sürdürdü: "Şu anda bizim sattığımız çorabın en ucuzu 11 dolar ve fiyatı 40-50 dolara kadar çıkıyor. Kendimize çok güveniyoruz. Dünyada dört moda kuruluşu, Viccel'i en iyi çorap ilan etti. Paris'te bir kunduracı bizim çorabımızı satar. Toptan alır. Biz hep internette satarız. Niçin? Tahsilat sıkıntısı yok. Paypal üzerinden bize ödemeyi yapıyorlar, biz de malı gönderiyoruz. Şimdi otururken sizinle konuşurken benim satışlarım oluyor. Toptan alan da var tek tek alan da var. Yıllık 5 bin dolarlık çorap alan bir müşterim var. ABD'deki birçok hastanenin doktorları bizden çorap giyer. 10 tane alıyor, 5 tane alıyor ve müşterilerimizden kargo ücreti de almıyoruz."

(6) "Tereciye Tere Sattık"

Dünyanın 50 ülkesine çorap sattıklarını ifade eden Önyurt, "Dünyada çorabın çok farklı bir olay olduğunu fark ettik. Forumlarda bizim çorap konuşuluyor. Şu anda Singapur dahil 50'nin üzerinde ülkeye çorap gönderiyoruz. İnanın bu konuda ihtiyaç olduğunu tahmin edemiyordum. Önceleri İtalyanlar bizi çok hafife alıyorlardı. "Bir numarayız" diyorlardı ama inanın İtalyanlara çorap satmaya başladık. Yani tereciye tere sattık biz. İyi şey yaparsanız boşa kalmıyor. Bütün mesele sesinizi duyurmak" ifadelerini kullandı.

bron: sondakika.com

noot 1 ar-ge: araştırma, geliştirme

Ankara Çevresindeki En Güzel 5 Kamp Alanı

Ankara çevresi kamp alanı açısından hiç de düşündüğünüz kadar sınırlı bir bölge değil. Zamanla daha farklı alternatifleri de gezerek öğreneceğiniz kamp alanlarından en güzel 5 tanesini sizler için derlemeye çalıştık. Kış aylarında da konaklamalı tercih etmeseniz bile, gezip görmek adına, bu listeye ekleyebileceğimiz yerleri

'yorum bölümü'ne yazarak yazımızın gelişmesine katkıda bulunabilirsiniz. Vakit buldukça ziyaret edip doğanın tadını çıkarmanız dileğimizle!

Soğuksu Milli Parkı, Kızılcahamam ilçesi sınırları içerisinde yer almakta olup Ankara merkezine 80 kilometre uzaklıktadır. Arazisi volkanik bir sahadır. Bu nedenle içerisinde bol miktarda sıcak ve soğuk su kaynakları bulunuyor. Bunlar kaplıca turizmi açısından da kullanılmaktadır. Özellikle Ankara'da faaliyet gösteren izci grupları bu kamp alanını tercih ediyor. Milli Park içerisinde çadırda geceleme için Çevre ve Orman Bakanlığı'ndan izin almak gerekebilir. Güvenlik görevlileri, orman yangını ihtimalinin düşük olduğu ve az ziyaretçinin geldiği kış aylarında izin almadan geceleme için dikkate alınabilir.

Karagöl – Çubuk, Ankara'ya 74 km uzaklıktaki Çubuk ilçesine yaklaşık 40 km uzaklıktaki gölün çevresi çam ve dağ kavağı ormanları ile kaplıdır. Karagöl, Çubuk ile Kızılcahamam arasında küçük bir heyelan set gölü. Çevresinde piknik yapılabilecek masalar bulunuyor. Göl kenarındaki ormanların içindeki kaynak suları, çıkış noktalarında oldukça soğuk. Hatta son derece soğuk olduğundan, kayaların aralarından çıkan suların ağustos aylarında dahi donduğu görülür. Ormanlık bölgelerde av hayvanlarına rastlamak mümkün.

Güdül Sorgun Yaylası, Çadır kampı için ideal alanlardan birisi de göldeki balıklar ve doğadaki hayvanlarla bolca karşılaşarak vakit geçirebileceğiniz Sorgun Göleti. Göl çevresindeki 7 km'lik yolda oradan kiralayacağınız bisikletlerle tur atabilirsiniz. Sizlere küçük bir tavsiye: Kamp alanınızı ağaçlı bölgeye kurmanız açık alandaki rüzgara karşı sizi daha korunaklı kılacaktır.

Çamkoru Göleti Çamkoru Tabiat Parkı, Çamlıdere ilçesi sınırları içinde, Ankara'nın 110 km kuzeybatısında bir tabiat parkıdır. Çamkoru'da kurt, çakal, tilki, tavşan ve yaban domuzu, yırtıcı ve ötücü kuş türleri bulunur. Çamkoru Göleti'nde gökkuşağı alabalıkları ve diğer balıklar bulunur. Çamkoru Geyik Üretim İstasyonu doğaya salınmak üzere geyik yetiştirmektedir.

Kızılcahamam Işık Dağı, Işık Dağı Ankara ili Kızılcahamam ilçesi sınırlarında 2057 metrelik bir yükseltidir. Işık Dağı; derin ormanları, yaylaları ve gölleriyle Ankaralı doğa severler için gününbirlik hafta sonu yürüyüşleri için çok uygun bir bölge. Karlı kış aylarında orman işletmesinin açmış olduğu çam ağaçları altındaki yollarda yürümek hem zevkli hem de çok kolay. Aralık, ocak, şubat hatta mart aylarında bile karlı olan Işık Dağı, sert ve uzun yürüyüşler yapmak isteyenler kadar, kısa ve karlı bir kış gezintisi yapmak isteyenler için de uygun rotalar sunmakta.

bron: kamyap.com

Batıl İnançlar

"Bıçağı masaya koy, elden verme. Aman diyeyim, kavga ederiz."
Mutfakta yemek yaparken annenizden, anneannenizden, arkadaşınızdan sık sık duymuşsunuzdur bu lafı. Çünkü milletçe birbirimizin elinden bıçak almanın kavgaya sebebiyet vereceğine inanıyoruz. Bunun gibi nedenini bilmediğimiz, nereden geldiğine dair pek bir fikrimizin olmadığı inançlara sahibiz. Sadece ülkemize özgü değil, dünyanın birçok noktasında yemek ve mutfakla ilgili farklı inanışlar mevcut.

Kimisi aşkın göstergesinin 'tuz' olduğuna inanıp tüm yemeklerini bol tuzlu yapar. Kimisi de arkadaşına acı biber uzatmanın, ilişkileri bozduğuna inanır. Her birine ayrı ayrı şaşırdık, kimilerinde de kendimizden parçalar bulduk. Bakalım, daha neler neler varmış?

Ladese tutuşmak

Tavuk yerken çıkan lades kemiğinin iki ucundan tutup çekmek, 'Ladesin ladesi olsun mu?' şeklinde iddialara girmek sadece bize özgü bir davranış biçimi değilmiş. Amerika ve İngiltere'nin bazı bölgelerinde ladese tutuşmak sadece bir eğlence biçimi değil, aynı zamanda şansla ilgili bir inanışı temsil ediyor.

Lades kemiğinin daha uzun tarafı kime gelirse ya da kim o tarafı kırabilirse ona iyi şans getireceğine inanılıyor. Kim bilir, belki de gerçekten uğur getiriyordur!

Çatal ya da bıçak düşürmek

Şaşırdığımız bir başka batıl inanç ile devam ediyoruz. Bu inanç birçok ülkede yaygın olarak biliniyor. 'Yere çatal düşürmek' o gün evinizde bir hanımı ağırlayacağınız anlamına geliyormuş. Yere düşen şey bıçak ise misafiriniz bir bey olacakmış.

Ne diyelim, misafirin gelişi yere düşen çatal-bıçaktan belli olurmuş!

Yer fıstığı

Bir yarışmaya çıkmak üzeresiniz ya da sahneye çıkacaksınız. 'Performansınızın iyi geçmesini istiyorsanız yer fıstığı yemeyin' diyor bir batıl inanç. Buna özellikle Avrupa'da fazlasıyla inanılıyor ve kötü şans getirmemesi adına yarışmalardan ya da performanslardan önce yer fıstığı yenilmiyormuş. Halbuki biz onu 'enerji verir' diye biliyorduk!

Arkadaşına acı biber vermek

Tıpkı bıçak vermek gibi arkadaşların birbirlerine acı biber uzatması da tartışma çıkmasına, arkadaşlıklarının bozulmasına işaretmiş Latin Amerika ülkelerinde. Biber ne kadar acıysa, ilişkilerinin bozulma ihtimali o kadar fazlaymış hatta.

Boşuna demiyoruz: Tatlı yiyelim, tatlı konuşalım dostlar!

Tuz

Bir Rus inancına göre aşık insan, aşkının göstergesi olarak yemeğini tuzlu yaparmış. Bu şekilde aşkları daha fazla güçlenir ve karşısındakini ne kadar sevdiğini, attığı tuz oranıyla kanıtlarmış. Bu nedenle yeni gelinler ya da yeni gelin olacaklar eşlerine, sevgililerine normalden çok daha fazla tuzlu yemekler yapıyor ve yediyor.

Bir başka inanç da tuzun yere saçılmasının uğursuzluk getirdiğine dair.

Eğer ki tuz yere dökülürse, etrafa saçılırsa o insanın başına yakın zamanda bir şanssızlık ya da uğursuzluk gelecek demektir.

Biz de batıl inançların yalancısıyız!

Soğan pişirmek

Avrupa ve Amerika'da birçok inanışa göre evde kötü ruhlar barınıyor. Bu ruhları evden kovmak için ise pişmiş soğan kullanılıyor. Hafif pişmiş soğanlar, açık pencerenin kenarına konuluyor. Çıkan kokudan mıdır artık bilinmez ama bu şekilde kötü ruhlar evi terk ediyormuş.

Bu da böyle ilginç bir inanış!

Süt ve çay

'Yok artık!' dedirten bir batıl inanç daha var sırada. Başta İngiltere olmak üzere çayını sütle içen ülkelerde, sütü, çaydan ve şekerden önce koymanın evlilik teklifi almanızı zorlaştırdığına dair bir inanış var.

Hatta kimi yerlerde asla evlenemeyeceklerine dair söylentiler geziyor.

Siz çayı ve şekeri koyun, sütünüz sonradan gelsin!

Muz

İngilizler, balığa çıktıkları zaman botlarında asla muz bulundurmazlarmış. Botun içinde muz bulundurmanın kötü şans getireceği ve eğer botta muz varsa balık avının ve yolculuğun iyi geçmeyeceği konusunda inançları büyümüş. Yani bir İngiliz'in botuna biniyorsanız, aman diyelim yanınızda muz bulundurmayın, balık avının kötü geçmesinden sorumlu olursunuz. 'Muzun suçu ne?' diye sormaktan kendimizi alamadık!

bron: yemek.com